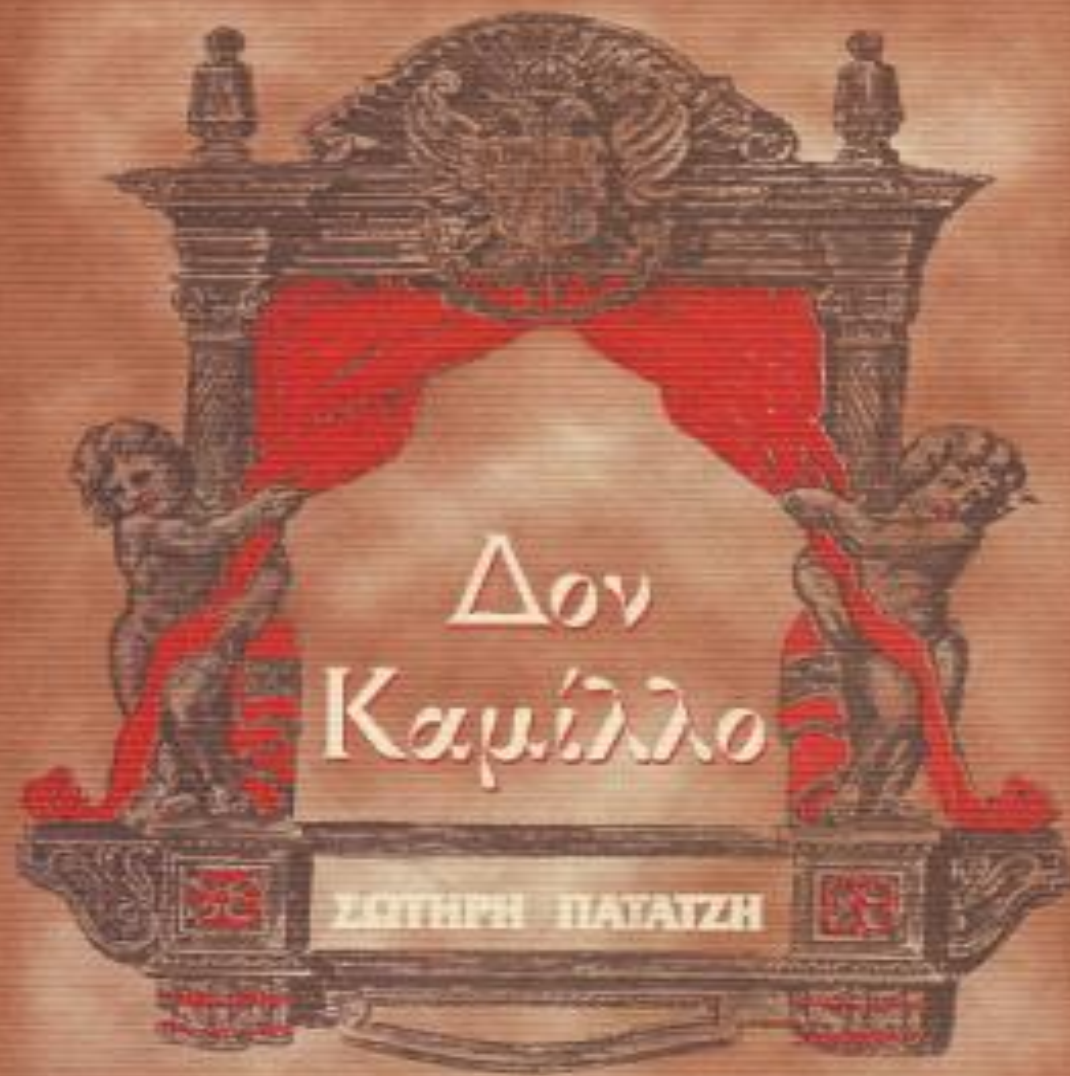

ΤΡΙΦΥΛΙΑΚΟ
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ
ΘΕΑΤΡΟ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΦΙΛΙΑΤΡΑ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2000

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ :

Σπύρος Αντωνόπουλος

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ :

Νίκος Κωνσταντόπουλος

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ :

Καλομοίρα Εστιανίδη

ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΙΣ :

Νίκος Αντιωναρόπουλος

ΤΑΜΙΑΣ :

Δημήτρης Αργύρης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΙΚΟΥ :

Κώστας Σφαλτός

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ :

Γεωργιοπούλου Ρένα

Το Τριφυλικό Ερασιτεχνικό Θέατρο (Τ.Ε.Θ.) εορτάζει σήμερα τα 5α γενέθλιά του, αφού γεννήθηκε το Μάρτιο του 1995. Από τότε κάθε χρόνο πιστό στο ραντεβού του μαζί σας, ανεβάζει παράσταση και εορτάζει στην πρεμιέρα του. Είναι και φέτος μαζί σας με το έργο του Μεσοήνιου Σωτήρη

Πατασζή :

“ Δον Καμίλλο ”

Σταθερά κάθε χρόνο το Τ.Ε.Θ. είναι παρόν στα πολιτιστικά δράματα της επαρχίας Τριφυλίας υψώνοντας σεμνά και δημιουργικά την θεατρική του φωνή με σκοπό την καλλιέργεια θεατρικής παιδείας.

Το Δ.Σ. του Τ.Ε.Θ. σας ευχαριστεί για την παρουσία σας σήμερα στην πρεμιέρα όπως ευχαριστεί και όλους τους χορηγούς χωρίς την βοήθεια των οποίων θα ήταν αδύνατη η σημερινή παράσταση.

Το Τ.Ε.Θ. δεν έχει επιδοτηθεί, μέχρι σήμερα, ούτε από το Υπουργείο Πολιτισμού, ούτε από Δημοτική ή Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση (εκτός Δήμου Δωρίου).

Καλή σας διασκέδαση !

Ο Πρόεδρος

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ ΒΟΗΘΗΣΑΝ ΥΛΙΚΑ & ΗΘΙΚΑ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΙ ΑΥΤΗ Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

ΤΡΙΦΥΛΙΑΚΟ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΣΩΤΗΡΗ ΠΑΤΑΤΖΗ

Δον Καμίλλο

Σκηνοθεσία :

ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ : 17 ΜΑΡΤΙΟΥ 2000

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΕΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ - ΦΙΛΙΑΤΡΑ

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΤΑΤΖΗΣ

Ο Σωτήρης Πατατζής γεννήθηκε στη Μεσσήνη το 1914. Στην Καλαμάτα τελείωσε τις βασικές σπουδές του και στη συνέχεια γράφτηκε στη Νομική Σχολή της Αθήνας. Αναγκάστηκε να διακόψει τις σπουδές του λόγω έλλειψης οικονομικών πόρων. Κατατάχτηκε στη χωροφυλακή όπου υπηρέτησε μέχρι το 1943 οπότε και πέρασε στις τάξεις του ΕΛΑΣ. Μεταπολεμικά εργάστηκε ως δημοσιογράφος στο «Δημοκρατικό Τύπο» και στον «Ταχυδρόμο».

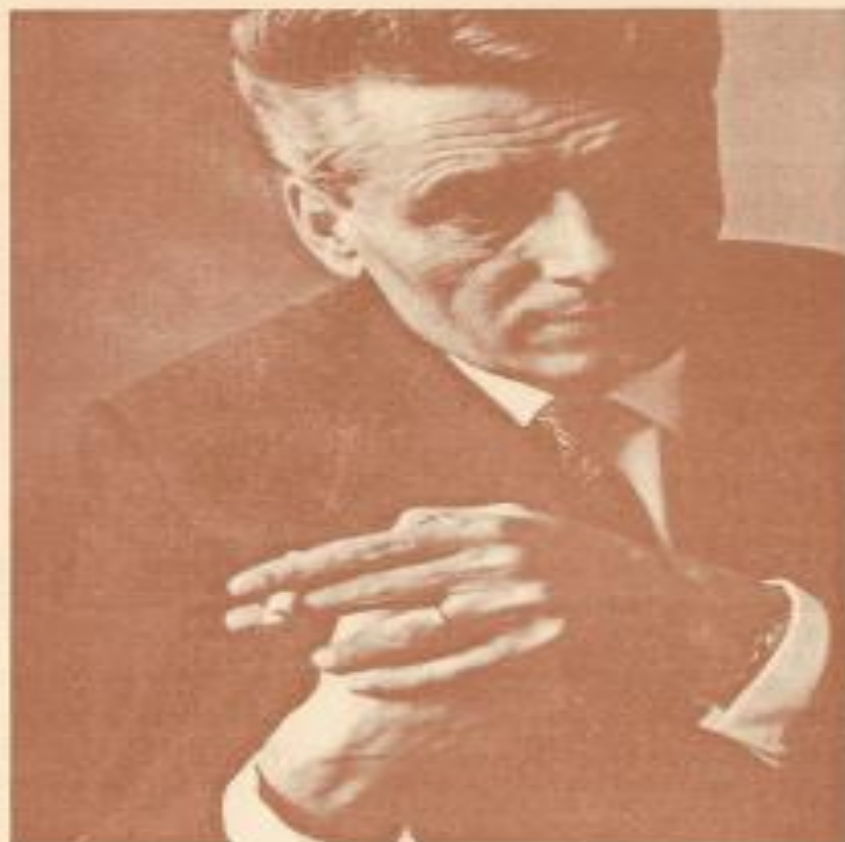
Στο χώρο της λογοτεχνίας πρωτοπαρουσιάστηκε το 1945 με τα διηγήματα «Ελεύθερα Γράμματα».

Άλλα έργα του :

«Μεθυσμένη Πολιτεία»	(Μυθιστόρημα, 1948)
«Νεράιδα του Βιβού»	(Διηγήματα, 1952)
«Ένας Επαναστάτης χωρίς Επανάσταση»	(Δοκίμο, 1961)
«Χαμένος Παράδεισος»	(Διηγήματα, 1965)
«Πένθιμο Εμβαστήριο»	(Μυθιστόρημα, 1978)
«Στο Χάος»	(Νουβέλες, 1980)

Θεατρικά:

«Επιστροφή από το Μπούκενβαλντ»	(1948)
«Ο καλός Στρατιώτης Σβέκο»	(1956)
«Δον Καρίλλο»	(1958)
«Χρυσή Φυλακή»	(1959)
«Διάκος»	(1961)

Τέλος, μετέφρασε στα ελληνικά έργα των Θερβάντες, Ντοστογιέφσκι, Μωρουά και Τιμήθηκε με το βραβείο Εθνικής Αντίστασης («Ματωμένα Χρόνια», 1946), με το βραβείο Παγκόσμιου Διηγήματος («Νεράιδα του Βιβού», 1951) και με το Α΄ Κρατικό Βραβείο Διηγήματος («Στο Χάος», 1981).

Έργα του έχουν μεταφρασθεί σε πολλές γλώσσες. Πέθανε το 1991 στην Αθήνα.

Η σάτιρα που μας κάνατε την τιμή να παρακολουθήσετε ακριβώς, δεν είναι διασκευασμένη πεζογραφικού έργου ή κινηματογραφικού φιλμ, όπως θα μπορούσε κανείς να υποθέσει γρήγορα από την παράσταση. Από τα γνωστά ευθυμογραφήματα του Γκουαρέσι - που είναι κομμουνιστές και ανεξάρτητες μεταξύ τους ιστορίες, κάτι ανάλογο με τις ιστορίες του Χωριού που έγραψε στον τόνο μας ο αληθινός ΣΤΑΜ ΣΤΑΜ - χρησιμοποιήσα μόνο το θαυμάσιο εύρημα της συνομιλίας του κεντρικού ήρωα με το Χριστό, αλλά κι αυτό με μία ουσιαστική διαφορά: Ο δικός μου ήρωας, δεν κουβεντιάζει με τον Ιησού όπως θέλει να πιστεύει ο ίδιος, αλλά με τη Σεισίδησή του, όπως φαίνεται ξεκάθαρα από τα λόγια που του λέει η «Φωνή», καθώς και από τις αντιδράσεις της.

Κατά τα άλλα, ο μύθος, η ηλικία, ο διάλογος, οι κωμικές καταστάσεις, τα πρόσωπα κλπ. δεν έχουν καμία σχέση με τα πεζογραφήματα του Γκουαρέσι. Ο Δον Καμίλλο και ο Πενόνε της κωμωδίας μου, είναι διαφορετικοί σε χαρακτήρες από τους ομώνυμους ήρωες του Ιταλικού συγγραφέα. Όσο για τα υπόλοιπα πρόσωπα, δεν υπάρχουν στα ευθυμογραφήματα του Γκουαρέσι ούτε σαν πρόσωπα.

Κάνω αυτήν την διευκρίνιση για δυο λόγους:

Πρώτα - πρώτα, δε θα ήθελα να μεταβιβάσω σε άλλους άλλων ευθύνης που είναι αποκλειστικά δικές μου. Αν ο Δον Καμίλλο που έπλασα δεν σας αρέσει, θα φταίω για όλα ογώ και κατά τίποτα ο Γκουαρέσι.

Έπειτα, θέλω να προκαταλάβω όποιον τυχόν θα έσπευδαν να με κατηγορήσουν ότι έκανα αισθητικές, έτσι δεν στάθηκα πιστός στο πνεύμα του πρωτότυπου κλπ.

Μόνη τώρα γ' απολογηθώ για ένα άσχημο:

Αφού είναι έτσι, θα μου πουν ίσως μερικοί αθώοι γιατί παρουσιάζεται ο «Δον Καμίλλο» σου σαν έργο Ιταλικό:

Ω!... Απολύτως, κυρίες και κύριοι, διότι... διότι... (εδώ ξεροφθύνουμε ελαφρώς γιατί ηρόκεται να μασήσουμε τα λόγια μας...) Ά, να το βρήκα: Διότι στην Ελλάδα μας, όπου δάλλει η πορτοκαλλία, είναι τα πάντα τέλεια, ζούμε στον ωραιότερο των δυνατών κόσμων, κυρίες και κύριοι.

Τι να σατιρίσεις: Την Εκκλησία μας και την πολιτική μας; Θα ήτανε φρεσκό! Η σάτιρα, δεν είναι φρε! σαν την πορτοκαλλία. Φιτρώνει μόνο όπου υπάρχουν στραβά κι ανάποδα καθώς και ελευθερία για να κλητηριάσεις. Εδώ, έχουμε, φυσικά, ελευθερία, αλλά δεν έχουμε στραβά κι ανάποδα. Έ, τι να σας κάνουμε και μας οι συγγραφείς; Καθαλάμε τη φαντασία μας και μετακόμισα στην Ιταλία για να σατιρίσουμε το φανατισμό - είναι, άλλωστε, τόσο κοντά μας η Ιταλία και μας μοιάζουν τόσο πολύ οι Ιταλοί...

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΤΑΤΖΗΣ

[από το πρόγραμμα της παράστασης του έργου « Δον Καμίλλο », θέατρο Μίμη Φωτόπουλου, 1959]

Ο «Δον Καμίλλο», θέλω να είναι μια σάτιρα του φανατισμού. Δεν έχει ουσιαστικά καμία σχέση με τις διάφορες κινηματογραφικές εκδόσεις του Δον Καμίλλο. Οι χαρακτήρες της κωμωδίας μου είναι ρωμηοί και θα μπορούσαν να 'χουν ελληνικά ονόματα, προτίμησα όμως να μεταβιβάσω την δράση στην Ιταλία πρώτα - πρώτα γιατί ο στόχος της σάτιράς μου προσφέρεται καλύτερα σε Ιταλικά πλαίσια και ύστερα γιατί - αυτό προπάντων - τοποθετώντας το έργο σε άλλον κόσμο, έχω αυτόματα την ελευθερία να σατιρίσω πράγματα, ιδέες, καταστάσεις κλπ που δεν θα μπορούσα να πείσω αν οι ηρωές μου ήτανε παπάδες ή δεσποσάδες.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΤΑΤΖΗΣ

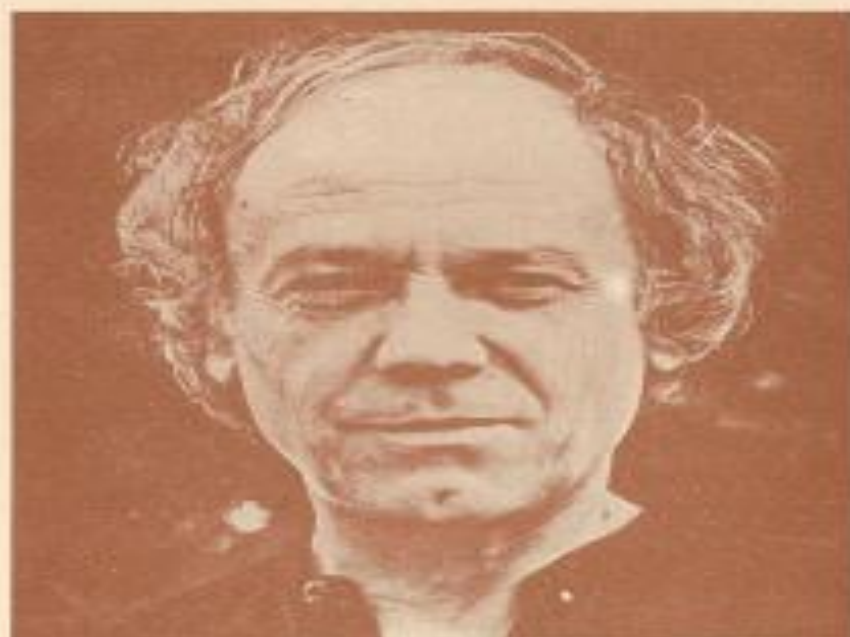
[από το πρόγραμμα της παράστασης του έργου «Δον Καμίλλο», θέατρο Μαρίας Κοσμοπούλη, 1963 - 64]

ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Αποφοίτησε από τη Δραματική Σχολή «ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ» του Κάρολου Κουν. Σπούδασε Σκηνοθεσία στο London Drama Centre. Σκηνοθετεί στο «Εθνικό Θέατρο», «Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος», σε όλα σχεδόν τα Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα και στο «Ελεύθερο Θέατρο». Έχει σκηνοθετήσει περί τα 30 θεατρικά έργα ελληνικά και ξένα.

Μεταξύ αυτών είναι έργα των: Ευριπίδη, Αριστοφάνη, Τερέντιου, Πλαύτου, Μολλιέρου, Οστρόφσκι, Τσέκωφ, Βασιλόφ, Φ.Γ. Λόρκα, Λ. Πιραντέλλο, Τ. Ουίλιαμς, Α. Μίλλερ, Ε. Ντε Φίλλιο, Α. Εξυπερύ, Α. Κασσόν, Σ.Μηρόζεκ, Ντάριο Φο, Ιονέσκο, Χ. Πέντερ, Ε. Άλμπι. Επίσης έργα των: Δ. Βυζάντιου, Γ. Σουρή, Σ. Καρύδη, Γ. Ξενόπουλου, Ν. Καζαντζάκη, Σ. Μελά, Δ. Ψαθά, Ι. Καμπανέλλη, Δ. Κεκαίδη, Ε. Τριβιζά, Κ. Μητροπούλου, Μ. Κορρέ, Κ. Βέρβου και άλλων συγγραφέων.

Ίδρυσε και διηύθυνε το «Ζωντανό Θέατρο».

Καλλιτεχνικός Διευθυντής

- «Θέατρο Θράκης» του Κ.Θ.Β.Ε. - ΔΗΠΕ.ΘΕ., στο ζεκίνημά του.
- «Δημοτικό Θέατρο Ρόδου» - ΔΗΠΕ.ΘΕ. στο ζεκίνημά του.
- Δίδαξε υποκριτική τέχνη Δραματική Σχολή Κ.Θ.Β.Ε.
- Φοιτητικό Θέατρο - Παν/μιου Θεσσαλονίκης.
- Φοιτητικό Θέατρο - Παν/μιου Κομοτηνής.
- Φοιτητικό Θέατρο - Αμερικάνικου Κολεγίου.

Στον κινηματογράφο σκηνοθέτησε τα χορικά στο φιλμ «Κραυγή Γυναικών» (Μήδεια) του Ζυλ Νεασσέν με τη Μαρίνα Μερκούρη. Σκηνοθετεί στην ΕΡΤ ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές θεατρικές εκπομπές.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Τιμή και χαρά η συνεργασία μας με τον καταξιωμένο σκηνοθέτη Πάνο Παπαϊωάννου για δεύτερη θεατρική χρονιά.

Μας ταριάζει η επικοινωνιακή μεθοδολογία του και η διακριτική διδακτική του προσέγγιση. Ξέρει να παρατηρεί σιωπώντως και να σιωπάει παρατηρώντας!

Συντονίζει παρεμβαίνοντας με σεβασμό και ευαισθησία. Αφήνει ελευθερία στην επιλογή των εκφραστικών μέσων. Ως μεγάλος δάσκαλος εμπνέει παρά καθοδηγεί. Ωστόσο, παραμένει πάντα σταθερός στην ερμηνευτική του άποψη και δεν ηρεμεί ποτέ την αισθητική του αντίληψη.

Με υψηλές προσδοκίες και σαφείς στόχους, οδηγεί τους «ερασιτέχνες της Τέχνης» (ερασιτέχνες) ηθοποιούς μέσα από τα σκοτάδια της πρόβας και τη μαγεία της θεατρικής πράξης στα φώτα της παράστασης.

Τον ευχαριστούμε!

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΟΥ Τ.Ε.Θ.
ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΕΣΤΙΩΝΙΔΗ

Κάθε θεατρική παράσταση είναι συλλογική απόπειρα υλοποίησης των προθέσεων του συγγραφέα όπως τις ερμηνεύει ο σκηνοθέτης με γνώμονα την αισθητική του αντίληψη και με στόχο τη διέγερση της φαντασιακής λειτουργίας του θεατή.

Για να μετασχηματιστεί το «άψυχο» κείμενο σε «έμψυχο» θέαμα χρειάζεται μια σύμβαση - μια συμφωνία - ανάμεσα στην προθετικότητα του έργου, τη δημιουργική δυναμική παράστασης και την θεατή. Η συμφωνία αυτή υπογράφει ο σκηνοθέτης. Ιδέες, τα νοήματα, τα πράξη με αρμονική διάταξη, δημιουργία επικοινωνιακής

των συντελεστών της προσληπτική ικανότητα του επικυρώνεται με την Αυτός θα μετουσιώσει τις συνασθήματα σε σκηνηκή Αυτός θα επιδιώξει τη σκέσης ηθοποιών και θεατών.

Ηθοποιοί και θεατές - εναλλάσσοντας τους ρόλους τους ως ποιητές και ως δέκτες - συμβάλλουν στη μοναδικότητα της κάθε παράστασης μέσα στο συγκεκριμένο κοινωνικό χώρο και χρόνο.

Η ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ
ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΕΣΤΙΑΝΙΔΗ

Η προσοχή σου θεατή, κατακλύεται λέξη λέξη.

Η ψυχή σου, θεατή, παραμένει αθέατη.

Όσο παρούσα στο θέαμα κοινωνεί των ακράντων μυστηρίων.

Ο Ι Κ Ρ Ι Τ Ι Κ Ε Σ Γ Ι Α Τ Ο Ε Ρ Γ Ο

« ... Εύστοχο χιούμορ και καμία παρακώρηση στη δημοκρατία. Χειροκροτώ φανατικά τον « Δον Καμίλλο ». Με τον φανατισμό του αφανάτιστου ... ».

ΑΓΓ. ΤΕΡΖΑΚΗΣ (Το Βήμα)

Ο Σωτήρης Πατατζής μαθητής
Γυμνασίου (Καλαμάτα 1931)

« ... Να λοιπόν, που υπάρχουν και ελληνικά έργα ουσίας και τεχνικής, άξια να σταθούν σε κάθε σφρή ... ».

ΒΕΛΤΗΣ

« ... Πρόκειται για έργο διασκεδαστικότερο αλλά και διδακτικότερο που δεν ήρθε να χάσει κανείς. Εγώ, τουλάχιστον, όχι πολύ συχνά πέρασα δυο ώρες τόσο ευχάριστες αλλά και τόσο ωφέλιμες από πολλές απόψεις ... ».

Μ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΗΣ (Εραδινή)

Πόρτρα του 1960, ο Σ. Πατατζής με τον Νίμη Φωτιάουλο (γυμνασκάδελφό του) και μια φίλη τους.

« ... Με διάφορες επισημώσεις ομολογουμένως επικυημένες - ο Σ. Πατατζής έγραψε ένα έργο δικό του, καλά διαρθρωμένο, που βλέπεται ευχάριστα και κάνει τον θεατή να διασκεδάζει με την καρδιά του ... ».

Κ.Ο. (Έθνος)

Με την Τατιάνα Μυλλέξ στην Επίδουρο το 1953.

Τ Ρ Ι Φ Υ Λ Ι Α Κ Ο Ε Ρ Α Σ

ΣΩΤΗΡΗ ΠΑΤΑΤΖΗ

Δον Καμίλλο

Σκηνοθεσία : ΠΑΝΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Σκηνικά : ΜΑΡΣΕΛ ΛΑΣΟΜΒΕ

Κοστούμια : ΓΙΩΤΑ ΠΟΥΠΟΥΛΑ

Επιμέλεια Μουσικής : ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΕΣΤΙΑΝΙΔΗ
Βοηθός Σκηνοθέτη :

Φωτισμοί - Ηχητικά : ΝΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Φροντιστήριο : ΡΕΝΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

Φωτογραφίες : ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΖΟΒΑΝΑΣ

Ηχογράφηση : ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Επιμέλεια Προγράμματος : ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΕΣΤΙΑΝΙΔΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ Α' ΚΑΙ ΤΟΥ Β'

Ι Τ Ε Χ Ν Ι Κ Ο Θ Ε Α Τ Ρ Ο

Διανομή

(Μ Ε Σ Ε Ι Ρ Α Ε Μ Φ Α Ν Ι Σ Η Σ Σ Τ Η Σ Κ Η Ν Η)

Τζούλια : ΜΑΙΡΗ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κυρία : ΝΙΚΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ

Μάριο : ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΑΔΑΜΗΣ

Δον Καρίλλο : ΚΩΣΤΑΣ ΣΦΑΛΤΟΣ

Νικολέτος : ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

Φλουράτος : ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Περόνε : ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Καρδινάλιος : ΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Λοπασία : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΑΛΔΖΟΝΙΤΗ

Φωνή Χριστού : ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΡΟΥΛΙΑΣ

ΛΕΡΟΥΣ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ 10 ΛΕΠΤΩΝ

ΚΩΣΤΑΣ ΣΦΑΚΟΣ

«... Πότε γιά κομμοίονται
αυτές οι λαϊκές δυνάμεις ;
Μυστήριο →»

« ΔΟΝ ΚΑΜΥΛΙΟ »

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

«... Πας ενάντια στο λαό που προχωρεί ακάθικτα, μαρξιστικά,
λενινικά, σταλινικά προς την εξουσία μέσα στην καπιταλιστική
στρουκτούρα και σύμφωνα με την ιστορική αντίληψη του
ματεριαλιστικού προσός →»

« ΠΕΠΟΝΕ »

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΡΟΥΛΙΑΣ

«... Μην στεναχωριέσαι Δον Καμίλλο.
Μην αφήνεις το πνεύμα σου να
υποβουλιάσει στην ύλη.
Θυμήσου ότι είναι ματαιόσημα ...»

« Η ΦΩΝΗ »

... « Καταλαλιόμας σου λέει μετά !
Αχ σοφίες και πάλι σοφίες -
Πατάς ένα κομμάτι και ανοίγει
η Κασπία Θάλασσα.
Υποανάπαυκοι ! ...»

« ΑΣΤΡΑΣΙΑ »

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΑΛΑΖΩΝΗΤΗ

ΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

«... Πληροφορούμαι ότι είσατε αποκρώσεων αριστερών,
αλλά ... Η καθολική μας εκκλησία Ισταται πέραν των
εγκοσμίμων τέκνων μου. Συνεπώς, δεν μας ενδιαφέρουν
αι πολιτικά σας πεποιθήσεις ...»

« ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ »

«... Είμαι βεβαίως υπερήφανος για τα καλά σας λόγια.
Δυστυχώς όμως οι δήμαρχοι δεν βγαίνουν μόνο με προσευχές.
Χρειάζονται και οικιαστικήν εύτως επείν ενόχηση ...»

« ΦΛΟΥΡΑΤΟΣ »

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΟΥΠΟΥΛΟΣ

ΝΙΚΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ

«... Έξοχο είναι το κρεβάτι σας –
Το κοιτάς και δίχως να το θέλεις
κάνεις τόσα όνειρα ...»

« ΚΥΡΙΑ »

«... Σ' αυτά δεν πέφτουν έξω
οι γυναίκες...»

« ΤΖΟΥΛΙΑ »

ΜΑΡΙΗ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

«... Το κόμμα δεν αναγνωρίζει
ανθρώπινες αδυναμίες.
Όλα γ' αυτούς είναι πολιτική –
ακόμα και ο έρωτας ...»

« ΜΑΡΙΟ »

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΔΙΜΙΤΡΗΣ

«... Μα τώρα του γραφείου είμαστε ;
Ξέρουμε από κότες ! ...»

« ΝΙΚΟΛΑΕΤΟΣ »

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΔΙΛΗΣ

Ο μικρόκοσμος μας ανώνυμης πόλης. Στην ειθυλλιακή ηρωία της φωλιάζει η απηουκία της συνείδησης, ατομικής και συλλογικής. Οι εξωτερικές καταστάσεις προβάλλονται μέσα από τον ψικισμό του Δον Καμίλλο.

Ο Πατατζής σε σταυρίζει τους ήρωές του. Καυτηριάζει μια αδυναμία τους: τον φανατισμό

ΤΟ ΤΡΙΦΥΛΙΑΚΟ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

Το Μορφωτικό Σύλλογο Φιλιατρών

«Ο ΠΥΡΣΟΣ»

για την υλική, ηθική και οικονομική βοήθεια
που μας παρέχει σε κάθε μας προσπάθεια.

Τον ΔΗΜΟ ΔΩΡΙΟΥ

— Δε κάνουμε θέατρο για το θέατρο.
Δε κάνουμε θέατρο για να ζήσουμε.
Κάνουμε θέατρο για να πλουτίσουμε τους εαυτούς μας,
το κοινό που μας παρακολουθεί κι όλοι μαζί
να βοηθήσουμε να δημιουργηθεί
ένας πλατύς, ψυχικά πλούσιος και αέραςιος
πολιτισμός στον τόπο μας —

Καίρια Κλου